

Teza: nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie.

Stawiennictwo na rozprawach jest zawsze obowiązkiem radcy prawnego. W przypadku gdy nie jest to możliwe powinien on usprawiedliwić przed sądem swoją nieobecność lub zapewnić zastępstwo. W przedmiotowej sprawie okolicznością niesporną jest, że obwiniony nie stawiał się na rozprawie i nie usprawiedliwił niestawiennictwa, czym popełnił delikt dyscyplinarny.

WO - 66/20

ORZECZENIE
z dnia 22 października 2020 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWSD Joanna Maruszewska /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Anna Karaś

SWSD Michał Łukasik Protokolant: Dorota Waleszkiewicz

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Tomasza Mazurczaka po rozpoznaniu w dniu 22 października 2020 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego M. U. (1)

obwinionego o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu odwołania obwinionego z dnia 7 lutego 2020 r. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) w W. z dnia 1 października 2019 r., sygn. akt: D 19/19 orzeka:

1.

utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie

zasądzić od obwinionego koszty postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1340 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta czterdzieści złotych) na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie.

W dniu 15 czerwca 2018 roku do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. wpłynęło pismo Wydziału Adwokatury i Radców Prawnych Departamentu Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej przekazujące zgodnie z właściwością skargę pana T. M. (2) na radcę prawnego M. U. (1).

Dowód: pismo z dnia 6.06.2018 roku (k.1-15)

Radca prawny pismem z dnia 3 lipca 2018 roku został wezwany do złożenia wyjaśnień.

Dowód: pismo z dnia 03.07.2018 roku (k.17)

Postanowieniem z dnia 4 września 2018 roku Rzecznik Dyscyplinarny (...) w W. postanowił przedstawić radcy prawnemu M. U. (2) zarzut tego, że:

1. w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy P. (sygn. akt I C 3437/13) w dniu 31 maja 2017 roku nie stawiał się w Sądzie Rejonowym w Grójcu na przeprowadzonej w ramach pomocy prawnej czynności przesłuchania reprezentowanego przez siebie powoda-T. M. (2), jak również nie zapewnił substytutą oraz nie podjął działań w celu nie przeprowadzenia przez ww. czynności procesowej, w sytuacji gdy okoliczności sprawy a zwłaszcza stan zdrowia powoda wymagał obecności ustanowionego pełnomocnika, czym naruszył obowiązek wykonywania czynności

zawodowych w sposób rzetelny, sumienny oraz z należytą starannością uwzględniając profesjonalny charakter działania,

tj. popełnił czyn z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach w zw. z art.6 i art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku

Dowód: postanowienie o przedstawieniu zarzutów (k.57-58)

Pismem z 10 września 2018 roku Rzecznik Dyscyplinary (...) w W. wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) w W. wniosek o wydanie orzeczenia i orzeczenie uzgodnionej z obwinionym kary dyscyplinarnej upomnienia.

Dowód: wniosek z 10.09.2018 roku (k.65-66)

Sprzeciw wobec tego wniosku wniósł pokrzywdzony.

Dowód: pismo z dnia 19.09.2018 roku (k.71-73)

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2018 roku Okręgowy Sąd Dyscyplinary (...) w W. z uwagi na sprzeciw pokrzywdzonego wobec wydania orzeczenia i orzeczenie uzgodnionej z obwinionym kary, zwrócił sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu w celu kontynuowania postępowania.

Dowód: postanowienie z 19.11.2018 roku.

Dnia 8 stycznia 2019 roku sporządzony został wniosek o ukaranie radcy prawnego M. U. (1) obwinionego o to, że:

1. w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy P. (sygn. akt I C 3437/13) w dniu 31 maja 2017 roku nie stawiał się w Sądzie Rejonowym w Grójcu na przeprowadzonej w ramach pomocy prawnej czynności przesłuchania reprezentowanego przez siebie powoda-T. M. (2), jak również

nie zapewnił substytutą oraz nie podjął działań w celu nie przeprowadzenia przez ww. czynności procesowej, w sytuacji gdy okoliczności sprawy a zwłaszcza stan zdrowia powoda wymagał obecności ustanowionego pełnomocnika, czym naruszył obowiązek wykonywania czynności zawodowych w sposób rzetelny, sumienny oraz z należytą starannością uwzględniając profesjonalny charakter działania,

tj. popełnił czyn z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach w zw. z art.6 i art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku

Dowód: wniosek o ukaranie (k. 101-104)

Po wszczętym postępowaniu odbyła się rozprawa Okręgowego Sądy Dyscyplinarnego przy (...) w W. w dniu 1 października 2019 roku. Na rozprawę stawiał się obwiniony wraz z obrońcą.

Dowód:

1. protokół z posiedzenia WSD przy (...) w W. z dnia 1.10.2019 roku (k. 169-172)

Orzeczeniem z dnia 1 października 2019 roku Okręgowy Sąd Dyscyplinary przy (...) w W. uznał radcę prawnego M. U. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na tym, że:

1.

w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy P. (sygn. akt I C 3437/13) w dniu 31 maja 2017 roku nie stawiał się w Sądzie Rejonowym w Grójcu na przeprowadzonej w ramach pomocy prawnej czynności przesłuchania

reprezentowanego przez siebie powoda-T. M. (2), jak również nie zapewnił substytutą oraz nie podjął działań w celu nie przeprowadzenia przez ww. czynności procesowej, w sytuacji gdy okoliczności sprawy a zwłaszcza stan zdrowia powoda wymagał obecności ustanowionego pełnomocnika, czym naruszył obowiązek wykonywania czynności zawodowych w sposób rzetelny, sumienny oraz z należyłą starannością uwzględniając profesjonalny charakter działania,

tj. popełnił czyn z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach w zw. z art.6 i art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku

i za to przewinienie na podstawie art. 64 ust.1 i art. 65 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierzył karę upomnienia.

2.

Na podstawie art. 70^G ustawy o radcach prawnych zasądził od obwinionego radcy prawnego M. U. (1) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego kwotę 1.200,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych 00/100).

Dowód: Orzeczenie z dnia 1.10.2019 roku Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w W. z uzasadnieniem (k. 173-174)

Od ww. orzeczenie obwiniony wniósł odwołanie zarzucając:

I. obrażę prawa materialnego polegającą na niewłaściwym zastosowaniu

A.

art.64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach w zw. z art.6 i art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, polegające na przyjęciu, że obwiniony swoim zachowaniem, tj. niestawiennictwem na posiedzeniu Sądu Rejonowego w Grójcu wyczerpał przesłanki zastosowania art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, pomimo przedstawienia Sądowi istotnych okoliczności wyłączających winę obwinionego oraz dowód na okoliczność, że obwiniony przez cały czas trwania procesu T. M. (2) wykonywał wszelkie czynności sumiennie oraz z należyłą starannością

II.

obrażę przepisów postępowania a mianowicie:

A.

naruszenie art. 424§ 1 k.p.k. z zw. z art. 7 k.p.k. oraz art. 5§2 k.p.k. polegające na pominięciu w uzasadnieniu istotnych dowodów dopuszczonych przez sąd;

B.

naruszenie art. 6 ust. 2 dyrektywy UE nr (...) w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym przez jego niezastosowanie, względnie art. 5 §2 k.p.k. przez niezastosowanie tego przepisu.

C.

naruszenie art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. poprzez orzeczenie z naruszeniem zasady obiektywizmu oraz dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego.

D.

naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., art. 424§1 pkt 1 k.p.k. i art. 391 §1 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego

E.

naruszenie art. 447 §5 k.p.k. w zw. z art. 335§1 k.p.k. i art. 387§1 k.p.k. poprzez ich błędne zastosowanie pomimo braku ku temu podstaw.

III.

obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

A. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na niesłusznym uznaniu, że zabrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie obwinionego za winnego zarzucanego mu czynu, poprzez wyciągnięcie wadliwych wniosków opartych na niewłaściwej argumentacji.

Dowód: odwołanie z dnia 07.02.2020 roku (k.201-204)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Odwołanie sprowadza się do polemiki z przedstawioną przez sąd I instancji oceną zachowania obwinionego. Powodów podawanych przez obwinionego na usprawiedliwienie swojego zachowania nie można pogodzić z profesjonalnym charakterem prowadzonej przez niego działalności. Jako profesjonalista i pełnomocnik procesowy radca prawny obdarzany jest szacunkiem i zaufaniem. Potwierdzone w postępowaniu zachowanie radcy prawnego sprawia, że jest negatywnie postrzegany, co kładzie się jednocześnie cieniem na reputację całego samorządu.

Wobec powyższego T.. Sąd podziela pogląd Sądu I instancji, w całości przychyłając się do ustaleń i rozważań Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w W. dotyczących nienależytego wykonywania przez obwinionego czynności zawodowych. Wymiar kary musi być adekwatny do charakteru przewinień a także mieć charakter wychowawczy i prewencyjny.

Wymierzono obwinionemu najłagodniejszy wymiar kary, biorąc pod uwagę, że jako pełnomocnik pokrzywdzonego sporządził szereg pism i stawiał się na inne rozprawy. Niemniej jednak stawiennictwo na rozprawach jest zawsze obowiązkiem radcy prawnego, a w przypadku gdy to nie jest możliwe powinien on usprawiedliwić przed sądem swoją nieobecność lub zapewnić zastępstwo a sama nieobecność na rozprawach jest zawsze przewinieniem dyscyplinarnym. W przedmiotowej sprawie okolicznością niesporną jest, że obwiniony nie stawił się na rozprawie i nie usprawiedliwił niestawiennictwa.

W części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania ma zastosowanie art. 70⁶ ust. 1-3 ustawy o radcach prawnych.